

DATUM	29 maart 2020 Palmzondag
VOORGANGER	Anneke Grunder
EERSTE LEZING	1 Kon. 11, 4 - 13
EVANGELIE	Matteüs 21. 1 – 11

Overweging

Vandaag openen we de Goede week of de Lijdensweek. Twee namen die wijzen op hoop en perspectief, maar niet zonder moeite en tranen. Zorg en moeite, maar ook warmte en hoop kleuren ook het leven van ons allen in deze moeilijke én saamhorige dagen.

Diezelfde dubbelheid vinden we al in de viering van deze Palmzondag: een eerbetoon met palmtakken, blijkt de voorbode van een grimmige sfeer die Jezus uiteindelijk de dood in jaagt.

Het verhaal van de intocht, zoals Mattheus het vertelt, getuigt van die schijnbare tegenstrijdigheden. Je wordt voortdurend op het verkeerde been gezet. Het begint al in de openingszin. Jezus is net als alle andere Joden op weg naar Jeruzalem, de heilige stad (Hieros), de stad van Salem, sjaloom, Jerus sjalem Jeruzalem, de stad van het visioen van Gods goedheid. Je zou denken: een vreugdevol gebeuren, een en al hoop!

Maar dat hapert onmiddellijk: ‘

Toen hij Betfage bij de Olijfberg naderde’.

Jezus en zijn leerlingen, en met hen vele pelgrims, moeten eerst Betfagé aan doen om Jeruzalem te kunnen binnengaan. Oude bronnen vermelden dat dit een plaats was waar offerdieren werden verkocht. En de goede hoorder verstaat dan al dat Jezus’ weg die het offerdier is, van het lam dat naar de slachtbank gaat. De weg naar Jeruzalem, de stad van vrede, loopt kennelijk via het lijden. Een andere route is er niet....

Nee, dat is geen weg van passiviteit en berusting. Het is wel de weg van het aanvaarden van alle consequenties van de weg die hij gaat. Jesaja schildert dit in het beeld van de lijdende knecht: de mens die naar Gods woord luistert en zo bemoedigende en helende woorden spreekt voor mensen.

Die mens stuit op tegenstand, op woede en geweld. Hij antwoordt niet met fysiek verzet, maar ondergaat het lijden rustig en fier, in verbondenheid, compassie en complete aanvaarding. Hij vertrouwt op de Eeuwige. Daarmee wordt dat gedrag een statement, een krachtig getuigenis van liefde.

In de volgende regel gloort de hoop. Jezus zendt twee leerlingen vooruit:

*Ga naar het dorp dat daar ligt.
Vrijwel direct zullen jullie er een ezelin zien,
die daar vastgebonden staat met haar veulen.
Maak de dieren los en breng ze bij me.
En als iemand jullie iets vraagt, antwoord dan:
"De Heer heeft ze nodig." Dan zal men ze meteen meegeven.'*

En dat gebeurt ook!

Nu zijn het woord 'Heer' en het woord 'eigenaar' in het Grieks een en hetzelfde woord. Kan Jezus dan zomaar de eigenaar worden van die ezelin met haar jong? In ons dagelijks doen is dit vreemd.

Maar hier mogen we het religieus verstaan, nl. dat God zelf de Heer en eigenaar is van alles wat leeft.

De mensen staan het dier dus aan God af, maken het los uit de praktische dienstbaarheid aan de wereld

om zijn werk aan de weg van Gods bevrijding te doen. Dat is een prachtig hoopvol teken van begrip

waar het ten diepste om gaat: om trouw aan de wereld van Goedheid, waar de Eeuwige woont

Een teken dat we ook nu in deze crisistijd in allerlei daden van liefde en dienstbaarheid zichtbaar wordt.

Jezus zal als onze voorganger naar die wereld van liefde, Gods Koninkrijk opgaan naar Jeruzalem en de stad binnenrijden. Een koninklijke processie staat hem te wachten, een binnengaan in de stad van vrede.

Zo wordt hij, als hij Jeruzalem binnentrekt ook toegezongen:

*Gezegend die daar komt in de naam van de Heer!
Hij is de koning van Israël*

Maar dit is geen heroïsche triomftocht. Hij rijdt niet als een overwinnaar te paard de stad binnen. Deze koning rijdt op een ezelin met haar veulen. Dit dier is het teken van dienstbaarheid aan de weg van Gods bevrijding. Maar het is ook het lastdier waarop vroeger verslagen koningen werden rondgedragen en 'afgevoerd'. Jezus 'afgang' is er dus ook mee uitgezegd.

Mensen met macht zullen hem de pas afsnijden want ze verdragen zijn helend handelen en bevrijdend spreken niet. En dan begint in diezelfde heilige plaats het grote uithouden: niet weglopen, maar blijven, verdriet en lijden verdragen, de dood onder ogen zien omwille van de opdracht die hem gesteld is, omwille van zijn liefde voor de mensen en voor de Eeuwige.

De leerlingen leggen intussen hun mantels bij wijze van zadel op de ezelin. In de bijbel maken kleren deel uit van de persoon. Denk maar aan de blinde Bartimeus die met het achterlaten van zijn mantel iets ouds aflegt om nieuwe toekomst te zien en een nieuwe mens te worden. Wie dus zijn mantel op deze ezel legt stelt zich daarmee ten dienste van Gods koninkrijk en verloochent zichzelf!

Jezus ging de weg van Gods liefde. Hij is er om toegezongen door het volk. Hij is er om verguisd door de leiders. Een opgang naar Jeruzalem die 'afgang' werd, een gang in de dood, maar de dood kreeg hem niet in haar macht .

Wij zijn christenen, volgelingen van Jezus Messias. We leven in weken van zorg en spanning.

Ik wens ons allen toe dat we durven leven vanuit moed en vertrouwen om met aandacht en warmte voor elkaar de komende week tegemoet te treden. Dat we ons niet laten weerhouden Jezus' weg van liefde te gaan, wat er ook aan tegenslag of tegenstand op ons pad komt.

Dat deze stille week zo ook een goede week mag zijn Want we gaan de weg van de Eeuwige, die nooit laat varen het werk van zijn handen. Achter het kruis gloort de vreugde van Pasen..